

η φωνή

της Φυλακτής

●●● ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΕΞΩΡΑΪΣΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΦΥΛΑΚΤΗΣ ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ ●●●

Ιδρυτής: † Ηλίας Δ. Παπαδούλης
Υπεύθυνος συντάκτης: Β. Γ. Γιαννάκος

Γραφεία: Εμμ. Μπενάκη 71, ΕΞΑΡΧΕΙΑ
Τηλ. 36.00.506

Ιαν. - Φεβρ. - Μάρτιος 1993
Έτος 10 - Αρ. φύλλου 37

ΠΑΣΧΑΛΙΝΟΣ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΟΣ ΧΟΡΟΣ

Έφθασε ένα ακόμη Πάσχα. Ένα Πάσχα που έρχεται και φεύγει σαν ένα ανοιγόκλεισμα του ματιού μας. Ένα Πάσχα που μπορεί να μη λέει τίποτα, αλλά να σημαίνει τόσα πολλά.

Για όλους μας, ιδίως τους μεγαλύτερους, Πάσχα δεν σημαίνει πλέον φαγοπότη, καλύτερο ντύσιμο, επίδειξη στο χοροστάσι και γλέντι. Όλα αυτά έχουν πλέον ξεπεραστεί και ευτυχώς ή δυστυχώς έχουν ξεχαστεί και μάλιστα από ανθρώπους που τα έζησαν για πολλά χρόνια.

Εκείνο όμως που δεν μπορεί να ξεπεραστεί, να λησμονηθεί και να πάψει να υπάρχει είναι ο παραδοσιακός πασχαλινός χορός. Τον θυμούνται με νοσταλγία οι μεγαλύτεροι και τον περιμένουν οι νέοι.

Το έθιμο αυτό είχε και έχει βαθιές τις ρίζες του στο χωριό μας. Εξακολουθεί να παραμένει μέχρι σήμερα, ενώ μόνο σε ελάχιστα χωριά της περιοχής κατόρθωσε να επιζήσει.

Όλοι εμείς σήμερα και ιδίως οι νέοι έχουμε την υποχρέωση, αλλά και την ευθύνη να διαφυλάξουμε ως κόρη οφθαλμού την ιερά αυτή παρακαταθήκη που μας άφησαν οι πατεράδες μας και να τη μεταβιβάσουμε στους μεταγενέστερους.

Όταν μιλάμε για παραδοσιακό χορό πρέπει να εννοούμε το χορό εκείνο που γίνονταν πριν από μερικά χρόνια. Τραγούδι με το στόμα από άνδρες και γυναίκες, εναλλάξ, με βάση τον κεντρικό πυρήνα που τον αποτελούσαν άνδρες τραγουδιστές, που συντόνισαν το χορό και τα τραγούδια.

Εδώ και μερικά χρόνια για να διατηρηθεί το έθιμο, που είχε αρχίσει να ξεφτίζει, οι δύο Σύλλογοι του χωριού μας αποφάσισαν και έκλειναν όργανα για να παίζουν τραγούδια, παλαιά και παραδοσιακά.

Επειδή όμως το πείραμα αυτό, κατά τη γνώμη μας, απέτυχε διότι τελευταία σπάνια ακούγονταν από τα όργανα παραδοσιακά τραγούδια και ο πασχαλινός χορός έμοιαζε περισσότερο μ' ένα γάμο ή με ένα συνηθισμένο γλέντι, το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου της Αθήνας, αφού ειδοποίησε σχετικά και το Δ.Σ. της Καρδίτσας, αποφάσισε να μην καλέσει όργανα για το χορό του Πάσχα.

Κάνουμε έκκληση προς όλους τους συγχωριανούς μας, την Πρώτη και Δεύτερη ημέρα του Πάσχα να βρεθούμε στο χοροστάσι, στον Απ. Γιώργη. Εκεί θα προσπαθήσουμε να αναβιώσουμε το ωραίο αυτό έθιμο και να θυμηθούμε για άλλη μια φορά περασμένες αλψιμόνιες Πασχαλιές. Οι μεγαλύτεροι με την πείρα και τη γνώση τους και οι νέοι με το σφρίγος και τα νειάτα τους να δώσουν μια ξεχωριστή νότα. Μικροί και μεγάλοι, άνδρες και γυναίκες, το ραντεβού μας στο χοροστάσι.

Το Διοικητικό Συμβούλιο

Το Δ.Σ.
του Συλλόγου μας
και η «Φ της Φ»

σας εύχονται

ΚΑΛΟ ΠΑΣΧΑ

ΞΕΚΙΝΗΜΑ ΓΙΑ ΑΠΟΚΤΗΣΗ ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΣΤΕΓΗΣ

Του ΒΑΣΙΛΗ Γ. ΚΥΡΙΤΣΑ

Στις 14 Φεβρουαρίου 1993 πραγματοποιήθηκε η ετήσια γενική συνέλευση του Συλλόγου μας. Ήταν ίσως από τις σπάνιες φορές που βρεθήκαμε τόσο πολλοί συγχωριανοί για να δώσουμε άλλο ένα φιλί της ζωής στον παραπαίοντα εδώ και χρόνια Σύλλογό μας. Αισθητή για μια ακόμα φορά ήταν η παντέλης σχεδόν απουσία των γυναικών (μόνο τρεις παρουσίες) και της νεολαίας του χωριού μας. Γενική εκτίμηση όλων ήταν και είναι ότι ο Σύλλογός μας χωρίς την παρουσία του συνόλου των συγχωριανών που ζουν στην Αθήνα οδηγείται στο μαρasmus και στη διάλυσή του. Ποιος φταίει; Μήπως οι προηγούμενες διοικήσεις; Μήπως η «αδιαφορία» των συγχωριανών μας που μένουν επί σειρά ετών ανενεργοί, μακριά από κάθε δραστηριότητα; Αλήθεια, ποιος μπορεί να κατηγορήσει όλους αυτούς τους ανθρώπους που με νύχια και με δόντια και πολλές φορές με

προσωπικές θυσίες κράτησαν και κρατούν όρθιο το Σύλλογό μας; Ποιος μπορεί και νομιμοποιείται να μιλήσει για «αδιαφορία»; Σίγουρα κανένας. Τότε τι φταίει; Τι μπορεί και πρέπει να γίνει απ' εδώ και πέρα;

Προσωπική μου άποψη είναι ότι για όλα αυτά φταίει κυρίως η έλλειψη ιδιοκτητής, να ιδιοκτητής στέγης. Μιας στέγης, που πρέπει ν' αποτελέσει τον συνδετικό κρίκο ανάμεσα στις οικογένειές μας, με τις επαφές και τις δραστηριότητες που μπορούν ν' αναπτυχθούν μέσα απ' αυτή.

Πώς μπορούμε να μιλάμε για χορευτικό συγκρότημα, όταν δεν υπάρχει χώρος να το στεγάσει; Πώς μπορούμε να μιλάμε για συμμετοχή γυναικών και νεολαίας στο Σύλλογό μας, όταν δεν υπάρχει χώρος για να μπορούν να εκφραστούν και να δραστηριοποιηθούν;

Ξέρουμε όλοι μας ότι το πρό
ΣΥΝΕΧΕΙΑ στη σελ. 5

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΑΜΟΙ

- Η Ειρήνη Χαρ. Λινά με τον Δημήτρη Κούρτη.
 - Η Αθηνά Βασ. Σιάτρα με τον Παναγιώτη Πολύδωρα.
 - Ο Σπύρος Αποστ. Σιάτρας με την Εφη Κουσουλάκη.
- Τους ευχόμαστε να ζήσουν και να ευτυχίσουν.

ΘΑΝΑΤΟΙ

- Ο Ηλίας Χ. Αγγέλης ετών 54.
 - Η Ευαγγελία χήρα Γ. Παπαδούλη ετών 92.
- Το Δ.Σ. του Συλλόγου και η «Φ της Φ» εκφράζουν τα θερμά τους συλλυπητήρια στις οικογένειές τους.

ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΦΕΥΓΟΥΝ

ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΗΛΙΑ

Πριν λίγο καιρό έφυγε από κοντά μας ένας ακόμη νέος άνθρωπος. Ο Ηλίας Χρήστου Αγγέλης.

Η είδηση αυτή ήταν τόσο ξαφνική, θλιβερή και απρόσμενη, ώστε μας άφησε άναυδους και κανείς δεν μπορούσε, ούτε ήθελε να το πιστέψει.

Ο μακαρίτης Ηλίας μόχθησε, στερήθηκε και πάλεψε πολύ στη ζωή του για να πετύχει και να προκόψει. Ήταν λιγόλογος, σοβαρός, σωστός και δίκαιος. Ήταν τίμιος και ειλικρινής. Υπήρξε καλός φίλος, εξαιρετός και επιτυχημένος οικογενειάρχης.

Τον διέκρινε πάντα η δίψα και η επιθυμία για μάθηση και επιτυχία στη ζωή. Τον διέκρινε το θάρρος, η υπομονή, η επιμονή, η εργατικότητα και πάνω απ' όλα η άκαμπτη αγωνιστικότητά του. Υπήρξε υπομο-

νετικός, αλλά σκληρός αγωνιστής σε ολόκληρη τη δύσκολη και σχετικά σύντομη ζωή του. Αντιμετώπισε με καρτερία και επιτυχία τις ανεπίπττες αντιξοότητες και ανιστόρητες δυσκολίες που πέρασε και η γενιά του ολόκληρη ιδίως τη φοβερή εκείνη δεκαετία του '50.

Φίλοι και συμμαθητές όλα τα χρόνια, γνώριζα πολύ καλά τις δυσκολίες και τα προβλήματα που αντιμετώπιζε, όπως γνώριζα επίσης και εκτιμούσα αφάνταστα τις υπεράνθρωπες προσπάθειές του, καθώς και τον εξαιρετικό και αδαμάντινο χαρακτήρα του.

Φοίτησε για τέσσερα χρόνια στο Γυμνάσιο Καρδίτσας και αναγκάστηκε να διακόψει, παρά το γεγονός ότι ήταν καλός μαθητής. Κατετάγη εθελοντής ομπνίτης στην Αεροπορία και παράλληλα κατόρθωσε να πάρει και το απολυτήριο του Γυμνασίου (σημερινού Λυκείου). Μετά την απόλυσή του παραμένει για αρκετό διάστημα στο χωριό, προσπαθώντας να τακτοποιηθεί επαγγελματικά. Εκεί αφού γεύθηκε με το παραπάνω όλη την πίκρα της ανεργίας, της ανέχειας και της στενοχωρίας, τα κατάφερε, ύστερα από πείσμονα και άξια θαυμασμού προσπάθεια να περάσει στη Σχολή Υπενωματαρχών και να σταδιοδρομήσει ως Αξιωματικός της Χωροφυλακής.

Οι κόποι και οι προσπάθειές του ανταμείφθηκαν. Μετά την επαγγελματική του αποκατάσταση, δημιούργησε και την οικογένειά του. Με την εξαιρετική σύντροφό του, δασκάλα, που του συμπαραστάθηκε σε όλη την έγγαμη ζωή του, απέκτησε ένα αγόρι και ένα κορίτσι.

Πριν τρία περίπου χρόνια είχε συνταξιοδοτηθεί, αλλά ο ανήσυχος νους και η εργατικότητά του δεν τον άφηναν να ησυχάσει. Έγινε ασφαλιστής

ΛΕΥΚΟΣ ΘΑΝΑΤΟΣ

Μια νεανική, σκυφτή, εξαντλημένη, μοναχική φιγούρα, περπατά απελπισμένα στον πλακόστρωτο δρόμο του ΛΕΥΚΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ...

Τα μακριά μαλλιά του κρύβουν το άθλιο πρόσωπό του, όπως οι κουρτίνες σκεπάζουν τον λαμπερό ήλιο. Πιάνει τα μπράτσα του γιατί κρυώνει παράξενα, παρ' όλο που δεν κάνει κρύο μες στη ζεστή νυχτιά. Πρώτη φορά στη ζωή του βλέπει τη γύμνια του. Είναι μόνος κι έρημος χωρίς κανένα σύντροφο. Όλοι οι φίλοι του έφυγαν άδοξα... Σκέφτεται, εκεί στον αφιλόξενο δρόμο που περπατά, μήπως έχει κι αυτός το ίδιο δραματικό τέλος... Ξαφνικά ένα δυνατό ρίγος διαπερνά το σώμα του. Αρχίζει να τρέμει σαν το ψάρι στον ωκεανό. Τα μάτια του πρήζονται, τα χείλη του ψελλίζουν. Τα πόδια του δεν τον κρατάνε πια... πέφτει κάτω. Πονεμένες κραυγές θγαίνουν με κόπο απ' τα σωθικά του. Το βογγητό του, προκαλεί θλίψη και πόνο στους λιγοστούς νυχτόβιους περαστικούς διαβάτες. Το κορμί του σπαράζει, σέρνεται σαν το φίδι που ψάχνει να βρει την τροφή του. Δακρύζει... Τα θαμπωμένα μάτια του δεν ξεχωρίζουν τίποτα πια στο μακρινό ορίζοντα. Σηκώνει τα βλέφαρα και τα χέρια του στον ουρανό. Παρακαλεί τον Επουράνιο να του στείλει χρήματα για ν' αγοράσει λίγο «θάνατο», ελπίζοντας να σκοτώσει τον πόνο του, αλλά είν' αργά. Ακούει στ' αυτιά του τη φωνή του Χάρου που 'ρχεται. Αχ, να μπορούσε να ξεκινήσει απ' την αρχή μια νέα ζωή. Μεσ στον αέρα ξηλώνεται το νήμα της ζωής του. Σπη σκέψη του άμυαλου, περιπλανώμενου νέου, έρχονται όμορφες αναμνήσεις που σβήνουν γρήγορα. Ο Θεός όμως του στέλνει από ψηλά κάτι πιο πολύτιμο απ' το χρήμα, τη ΛΥΤΡΩΣΗ. Ξεψυχά πάνω στο δακρύβρεχτο χώμα και το κορμί του παίρνει μια φρικτή όψη. Ο νυχτερινός αγέρας αλλάζει πορεία, δε μπορεί πια να βλέπει τον κατήφορο της «ΑΝΘΡΩΠΙΝΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ»... Διε θέλει ν' αντικρύζει τη νεολαία να χάνεται, να πνίγεται στην παγίδα των ναρκωτικών, σαν την εκστατική ιαχτίδα μες στο ροδόφυγο λιόγερμα. Άλλη μια δραματική μορφή του ακατανίκητου πάθους! Άλλη μια πληγή για την πολιτισμένη ανθρωπότητα! Άλλο ένα αδικοχαμένο θύμα του ΛΕΥΚΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ! Καρδίτσα 24.12.91

(Α' Γυμνασίου)
Αποστόλης Π. Παληός

«Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΦΥΛΑΚΤΗΣ»

Τριμηνιαία εφημερίδα
του εξωραϊστικού συλλόγου
Φυλακτής Καρδίτσας
Έδρα: Αθήνα

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Αλεξίου Βασίλης
Αλεξίου Παναγιώτης
Αυγέρης Γιώργος
Γιαννάκος Βασίλης
Κυριτσάς Βασίλης
Μηλαράς Χρήστος
Παπαδούλης Τάσος

ΙΔΡΥΤΗΣ

† Ηλίας Παπαδούλης

Υπεύθυνος σύνταξης
Βασίλης Γ. Γιαννάκος
Ευρυτανίας 35

Υπεύθυνος τυπογραφείου
Γ. Γαλαίος
Τζαβέλα 9-13, Αθήνα
Τηλ. 330.15.16

στη Θεσσαλονίκη.

Ενώ όμως όλα είχαν τακτοποιηθεί κι απολάμβανε τους καρπούς μιας μακρόχρονης ηρωικής προσπάθειας και καίρονταν τη ζωή και την οικογένειά του και ενώ έκανε και άλλα όνειρα για το μέλλον, ήλθε το απρόοπτο, το απρόσμενο, το μοραίο.

Όσο δυνατός, όσο παλικάρι και αν ήταν δεν μπόρεσε να κερδίσει τη μάχη με το θάνατο. Σκληρός, άψυχος κι άπονος ο Χάροντας κλείνει τα μάτια και παίρνει κεφάλια, σκορπώντας γύρω του το πένθος και την απελπισία. Έτσι ο αξέχαστος Ηλίας σε σύντομο χρονικό διάστημα και σε μικρή ηλικία μας άφησε κι έφυγε για πάντα από κοντά μας.

Ο Υψιστος ας αναπαύσει την

ψυχή του και ας απαλύνει τον πόνο και παρηγορήσει τη χαροκαμένη σύζυγό του, τα παιδιά του, τους γονείς, τους συγγενείς και φίλους του.

Γη της Μακεδονίας μας, που τόσα χρόνια σε υπηρέτησε πιστά κι αφοσιωμένα, ας είναι ελαφρό και φιλόξενο το χώμα σου που τον δέχθηκε και τον κρατάει στα σπλάχνα του.

Παιδικέ, καλέ μου φίλε, ο πρόωρος χαμός σου με συγκλότισε. Δεν μπορώ να το πιστέψω. Δε θα λησμονήσω ποτέ ούτε τα δύσκολα και στερημένα παιδικά κι εφηβικά μας χρόνια, ούτε τη μνήμη σου. Η ανάμνησή σου θα μένει βαθειά ριζωμένη στο νου και στην καρδιά μου.

Αιώνια σου η μνήμη.
ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΓΕΩΡΓ. ΑΛΕΞΙΟΥ

ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ

Από τον Υπουργό Υγείας, Πρόνοιας και Κοιν. Ασφαλίσεων κ. Δημ. Σιούφα, λάβαμε την παρακάτω επιστολή την οποία δημοσιεύουμε:

Σας στέλνω συνημμένως Δελτίο Τύπου του Γραφείου μου, σχετικά με την δημοπράτηση Μελετών για σημαντικά έργα του Νομού μας, αλλά και της Θεσσαλίας γενικότερα, για την ενημέρωση των αναγνωστών σας.

Φιλικά

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΣΙΟΥΦΑΣ

Μελέτες ζωτικής σημασίας τόσο για το Νομό Καρδίτσας, όσο και για τη Θεσσαλία γενικότερα, πρόκειται να δημοπρατηθούν εντός των προσεχών ημερών από την Γενική Γραμματεία Περιφέρειας Θεσσαλίας.

Οι μελέτες αυτές, για τις οποίες είχαν υπάρξει και γραπτές προτάσεις του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, αφορούν:

1. Την αξιοποίηση των πηγών Σουλαντά με προϋπολογισμό 30.000.000 δρχ.
2. Τη δυνατότητα ανάπτυξης

πολιτικού Αεροδρομίου στην Θεσσαλία με προϋπολογισμό 15.000.000 δρχ.

3. Τη στρατηγική ανάπτυξη βασικών οικονομικών τομέων της περιφέρειας Θεσσαλίας, στους οποίους συμπεριλαμβάνονται και οι δυνατότητες τουριστικής ανάπτυξης και η αξιολόγηση επενδυτικών ευκαιριών, με προϋπολογισμό 80.000.000 δρχ.

4. Εξειδικευμένη μελέτη χωροταξικής ανάπτυξης ιδιαίτερα προβληματικών περιοχών (στην οποία περιλαμβάνονται και οι ορεινοί λόφοι της Καρδίτσας) της περιφέρειας Θεσσαλίας και των περιβαλλοντικών επιπτώσεων των παρεμβάσεων, με προϋπολογισμό 20.000.000 δρχ. και

5. Διαχείριση αποβλήτων (κυρίως βιομηχανικών και γεωργικών) καθώς και των περιβαλλοντικών συνοδευτικών παρεμβάσεων, με προϋπολογισμό 25.000.000 δρχ.

Από τον συνταξιούχο δάσκαλο κ. Βασίλειο Κίσσα που πρωτοστάτησε στην ανέγερση του Δημοτικού σχολείου του χωριού μας, λάβαμε την παρακάτω επιστολή:

Αγαπητή «Φωνή της Φυλακτής»,
Διάβασα με πολλή προσοχή και συγκίνηση το άρθρο του Αναστάσιου Φώτου «Πώς έγινε το Δημοτικό Σχολείο του χωριού μας» και τον ευχαριστώ για τα καλά του λόγια, που γράφει για μένα στον επίλογό του.

Θα μου επιτρέψετε όμως να χρησιμοποιήσω τις φιλόξενες σπίλες σας για να αναφερθώ και εγώ στο θέμα αυτό, για να θυμηθούν οι μεγαλύτεροι και να μάθουν οι νέοι.

Το Σεπτέμβριο του 1952 τοποθετήθηκα στο Δημοτικό Σχολείο Φυλακτής, με την παράκληση του προϊσταμένου μου όπως, σε συνεργασία με τις τοπικές αρχές (Κοινοτικό Συμβούλιο, Εκκλησία, Σχολ. Εφορεία, Δασικό Συνεταιρισμό κ.λπ.) και κυρίως με τους υπέροχους κατοίκους του χωριού να καλλιεργήσω και να προετοιμάσω το έδαφος για την ανέγερση νέου διδαστηρίου.

Αρχισα λοιπόν να συζητώ το θέμα ανέγερσης νέου διδαστηρίου με τους κατοίκους (στα καφενεία, στην εκκλησία, στις συγκεντρώσεις των γονέων, στις κοινωνικές εκδηλώ-

σεις κλπ.) και με τις τοπικές αρχές. Επίσης μέσα στο σχολείο με τους μαθητές μου. Συγκρίναμε το υπάρχον τότε διδαστηρίο με άλλα που υπήρχαν σε φωτογραφία στα θρησκευτικά βιβλία και καταλήγαμε σε θλιβερές διαπιστώσεις σε ό,τι αφορούσε το δικό μας διδαστηρίο. Σε γραπτή δε έκθεση με θέμα «Πώς θέλω να είναι το νέο διδαστηρίο του χωριού μας» έγραψαν τότε:

Βασίλ. Γ. Αλεξίου: «...αληθινό παλατάκι, με μάρμαρα και γυαλιστερά μωσαϊκά...». Θρασύβουλος Παπής: «...Μεγάλες φωτεινές αίθουσες και με την εικόνα του Χριστού πάνω από την έδρα του δασκάλου μας». Νικόλαος Χ. Γωγούλης: «...μεγάλη αυλή με κήπο και ένα μεγάλο κοντάρι με τη σημαία μας να κυματίζει περήφανα...». Συνοδεία Τσιαμαντά: «...περιποιημένο, καθαρό, να το λούζει ο ήλιος...». Βασίλειος Αν. Πασχάλης: «...με πολλούς και σοφούς δασκάλους...».

Έτσι ωρίμασε η ιδέα της ανέγερσης νέου διδαστηρίου και μεγάλη ήταν η προθυμία και η διάθεσή τους να συμβά-

λουν και αυτοί με την προσωπική τους εργασία. Τα Κοινοτικά Συμβούλια (πρόεδροι Βασ. Νικολής, Αναστ. Πρίτσας και αργότερα Κων. Ραμούζης) ενέγραψαν στους προϋπολογισμούς των ετών 1953, 1954 και 1955 τα ποσά των 40.000 δρχ., 40.000 δρχ. και 50.000 δρχ. αντίστοιχα.

Το καλοκαίρι του 1953 καταδαφίστηκε το παλιό διδαστήριο. Αποκολλήθηκαν οι τσίγκοι από τη σκεπή και τοποθετήθηκαν στο νάρθηκα του Αη Γιώργη, καθαρίστηκαν οι πέτρες και άρχισε η ισοπέδωση του χώρου. Ήταν συγκινητικό να βλέπεις σύσσωμο το χωριό, με προθυμία και φιλοτιμία, να εργάζεται και με τους κασμάδες, τα τσαπιά και τις καζιάκες να διαμορφώνουν το χώρο. Υπολογίζεται ότι απομακρύνθηκαν περισσότερα από 1.000 κ.μ. χώμα.

Με προσωπική εργασία ανοίχθηκαν τα θεμέλια, μεταφέρθηκε η πέτρα από τον «Παλιόπυργο» και οι γωνίες από το «Πετρωτό». Την άμμο τη μεταφέραμε από το ποτάμι με πληρωμή (τελευταίος μειοδότης ήταν ο Χρ. Παπής).

Η ασβέστη έχει την ιστορία της: Επειδή ήταν αδύνατο να μεταφέρουμε ασβέστη από την Καρδίτσα αποφασίστηκε από τους κατοίκους να ετοιμάσουμε το ασβεστοκάμινο («Στ' Αναβραστήρα»), με προσωπική εργασία. Με προσωπική εργασία εξορύχθηκαν οι ασβεστόπετρες και με άδεια του δασαρχείου Καρδίτσας κόπηκαν ξερά και κατακείμενα έλατα για το κάψιμο του καμινιού. Για το σκοπό αυτό πληρώσαμε ειδικό τεχνίτη από το Μουζάκι, τον Καρύδα. Άναψε το ασβεστοκάμινο, αλλά τα ξύλα, που είχαν συγκεντρωθεί δεν επαρκούσαν και έτσι αποφασίστηκε να κόψουμε έλατα, χωρίς την έγκριση του δασαρχείου. Κοινοτικός δασοφύλακας ήταν τότε ο Χρ. Κаланτζής. Αυτός πήγε κρυφά και εξαφάνισε τα απομεινάρια από τα κομμένα έλατα και τα σκέπασε με χώμα. Κάποιος όμως συγχωριανός κατάγγειλε την παράβασή μας αυτή στο δασαρχείο, το οποίο έστειλε για αυτοψία το δασονόμο Δηλέα. Έτσι αποκαλύφθηκε η παρανομία και παρά τις παρακλήσεις μας να μην υποβάλει μήνυση, αυτός μήνυσε τη Σχολική Εφορεία, η ο-

ποία καταδικάστηκε σε πρόστιμο 4.000 δρχ. Για την καταβολή του προστίμου πουλήθηκαν, χωρίς δημοπρασία, οι τσίγκοι της σκεπής του παλιού διδαστηρίου. Η πούληση αυτή θεωρήθηκε από μερικούς κατοίκους ως κατάχρηση, πράξη όμως που δεν έγινε. Έτσι ετοιμάστηκαν 20 τόννοι ασβέστη, οι οποίοι με προσωπική εργασία και με τα ζώα μεταφέρθηκαν στο οικόπεδο του Σχολείου, όπου πάλι με προσωπική εργασία ανοίχθηκαν μεγάλοι λάκκοι και έγινε το λιώσιμο.

Στις 14.9.1953 έγινε η θεμελίωση του νέου διδαστηρίου από τον τότε Νομάρχη Γρ. Σακκά, παρουσία του Επιθεωρητή Παπαϊωάννου και όλων των κατοίκων, χοροστατώντος του μακαριστού Παπαλάμπρου. Μίλησα σχετικά για τη μεγάλη συμβολή των κατοίκων και του Κοινοτικού Συμβουλίου στην ανέγερση του νέου 3ταξίου διδαστηρίου. Θυμάμαι ότι ο μπάρμπα Γιάννης Μιλαράς πρόσφερε χρηματικό ποσό, γιατί όπως είπε, ήταν γέρος και δεν μπορούσε να εργαστεί και αυτός. Το ίδιο έκαναν οι αδελφοί Νικόλαος και Αναστάσιος Μαντζιάρας, ο παπα - Λάμπρος, ο Γρηγ. Μαγαλιός και άλλοι, που δεν θυμούμαι τώρα τα ονόματά τους.

Επίσης τα μέλη του δασικού συνεταιρισμού πρόσφεραν δυο φορές από τη συνεταιριστική τους μερίδα από 50 δρχ. ο καθένας. Στη συγκέντρωση αυτή των χρημάτων πολύ μας βοήθησε ο τότε λογιστής του δασικού συνεταιρισμού Γ. Καφές. Τέλος το κράτος διέθεσε 80.000 δρχ.

Για την κατασκευή της σκεπής και των κουφωμάτων του νέου διδαστηρίου μας χορήγησε το Δασαρχείο άδεια απόληψης από το Κοινοτικό δάσος 23 κ.μ. ξυλείας. Η ξυλεία αυτή, κολώνες, πάπερα, μαδέρια, μαχιές, τσιμπίδια κλπ. ετοιμάστηκε με προσωπική εργασία. Στο μεταξύ στρατεύτηκα και τότε μερικοί χωριανοί έκλειψαν τα μαδέρια και τα πούλησαν στους Βουνεσιώτες. Πλησίαζε όμως ο χρόνος της αποστράτευσής μου και οι κλέφτες έπρεπε να λογοδοτήσουν. Έτσι πήγαν στο δάσος και άρχισαν να κόβουν έλατα λαθραία.

Τυχαία πέρασε από το δάσος
ΣΥΝΕΧΕΙΑ στη σελ. 4

Επιστολές

ΣΥΝΕΧΕΙΑ από σελ. 3

ο δασονόμος Βούζας (μακρινός συγγενής των Βουζαίων) ο οποίος ζήτησε να μάθει αν έχουν άδεια που κόβουν έλατα. Οι λαθροϋλοτόμοι τον παρέπεμψαν σε μένα και εγώ του επέδειξα την παλιά άδεια του δασαρχείου. Τα ξύλα αυτά μεταφέρθηκαν πάλι με προσωπική εργασία στο χωριό, τα μεγάλα πάτερα και μαδέρια στον ώμο και τα μικρότερα με τα ζώα.

Οι εργασίες ανέγερσης προχωρούσαν με γοργό ρυθμό. Το συνεργείο κτιστών αποτελούνταν από φυλακτιώτες (Σιάντος, Πλιάτσικας, Λινάς, Γούλας και λαοπάς ο Αναστ. Πασχάλης με την κόρη του). Μέρα με τη μέρα οι τοίχοι ανυψώνονταν και το κτίριο έπαιρνε τη μορφή του. Φτάσαμε στη σκεπή, που ανέλαβε να την κατασκευάσει συνεργείο που αποτελούνταν από 2 Μπιεζιουλιώτες (αδελφοί Παπακώστα) και από τους Ηλία Κυριτσά και Λεων. Νικολή. Στη σκεπή χρησιμοποιήθηκαν και τα μαδέρια που κόπηκαν λαθραία, όπως προαναφέραμε. Πάλι κάποιος φυλακτιώτης κατάγγειλε την παράβαση στο δασαρχείο Καρδίτσας, που έστειλε για αυτοψία το δασονόμο Θ. Δεληγιώργη από την Καστανιά (ήταν γνωστός μου). Αυτός μας συνέστησε να μαζέψουμε και να κάψουμε τα αποκόμματα των μαδεριών που δεν έχουν σφραγίδα του δασαρχείου. Φεύγοντας πήρε μαζί του και 2-3 αποκόμματα με σφραγίδες και ανέφερε στον ηρωστάμενό του ότι δεν διαπίστωσε παράβαση και ότι όλα ήταν νόμιμα.

Τα κεραμίδια τα προμηθευτήκαμε από την Καρδίτσα. Για να επιτύχουμε συμφέρουσα τιμή πολύ μας συμπαράσταθηκε ο μακαρίτης Ν. Τζίρος. Τα φορητά ξεφόρτωσαν τα κεραμίδια στον Παλιόπυργο και από εκεί έπρεπε με προσωπική εργασία να μεταφερθούν στη θέση που ήταν το διδακτήριο. Οι κάτοικοι κούρασμένοι από τη συνεχή προσωπική εργασία δεν έδειχναν προθυμία να βοηθήσουν και άλλο. Έτσι αποφάσισα να ανεβάσω τα κεραμίδια με τους μικρούς μαθητές μου. Κάναμε, θυμάμαι, μια σειρά από τον Παλιόπυργο ως το σχολείο και αρχίσαμε χέρι - χέρι να ανεβάζουμε τα κεραμίδια, τραγουδώντας. Ήταν Κυριακή απόγευμα και τυχαία πέρασε από εκεί ο αγροφύλακας Γεωρ. Α-

λεξίου. Κοντοστάθηκε και μας κοίταζε με θαυμασμό και απορία. Έφυγε γρήγορα και πήγε στο μαγαζί του Γιαννακούλη Σθάρνα και από εκεί με δυνατή φωνή κάλεσε τους συγχωριανούς να αφήσουν τα χαρτιά και να θγουν στον Παλιόπυργο να δουν τι κάνουν τα παιδιά με το δάσκαλό τους. Πολλοί φιλοτιμήθηκαν και ήρθαν να δουν τι συμβαίνει και με παρακάλεσαν να σταματήσω τη μεταφορά με τους μικρούς μαθητές και υποσχέθηκαν πως την επόμενη Κυριακή το χωριό θα ανεβάσει τα κεραμίδια στη σκεπή του διδακτηρίου. Και πράγματι πήρσαν την υπόσχεσή τους.

Τα κουφώματά τα κατασκεύασε ο Γρ. Πρίτσας και τη μεγάλη σιδερένια είσοδο ο Βάσιος Τσιρίγγας. Επίσης τα σοφاتیσματα έγιναν από συνεργείο φυλακτιωτών.

Ο γράφων, ύστερα από παράκληση των κατοίκων παρέμεινε 2 καλοκαίρια στο χωριό για να παρακολουθεί και να συντονίζει τις εργασίες ανέγερσης του διδακτηρίου. Στο διάστημα που ανεγείρονταν το νέο διδακτήριο, το σχολείο λειτούργησε κατά μικρά διαστήματα στις εκκλησίες Αγ. Γιάννης και Αγία Τριάδα και τέλος στο σπίτι του Γεωρ. Σιάτρα (Σιατράκι) με ενοίκιο, που πλήρωναν οι γονείς των μαθητών.

Έτσι έγινε το διδακτήριο, καμάρι και καύχημα του χωριού, καρπός της θέλησης και της συλλογικής προσπάθειας των κατοίκων. Οι κάτοικοι είδαν με περηφάνια και ικανοποίηση τους κόπους τους να ευδώνονται και οι μικροί μαθητές τα όνειρά τους να πραγματοποιούνται.

Ενα μεγάλο ΕΥΓΕ ανήκει σε όλους που εργάστηκαν για την πραγματοποίηση αυτού του άθλου, γιατί για άθλο πρόκειται.

Θα ήταν μεγάλη μου παράλειψη όμως αν δεν τονίσω εδώ τη μεγάλη συμβολή στην προσπάθειά μας των τότε Κοινοτικών Συμβουλίων και ιδιαίτερα του γραμματέα της Κοινοτικής Συμβουλίας και ιδιαίτερα του κλητήρα Νικ. Σιάτρα, του Αγροφύλακα Γεωρ. Αλεξίου, του κοινοτικού δασοφύλακα Χρ. Καλάντζη και του ιερέα Παπαλάμπρου. Αλλά κύριος πρωταρχής και ψυχή του έργου ήταν ο Αναστάσιος Φώτος.

Ευχαριστώ για τη φιλοξενία.
ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Γ. ΚΙΣΣΑΣ
Συνταξιούχος δάσκαλος

ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΙΣ

Ατελιέ Υψηλής Ραπτικής
ΒΑΣΩ ΚΥΡΙΤΣΑ — ΚΑΛΛΗ
Κεδρινού 89
Αμπελόκηποι
Τηλ. 6430941

Τζάμια — Κρύσταλλα —
Καθρέπτες
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΡ. ΜΑΓΑΛΙΟΣ
Κηπουπόλεως 9
Κηπούπολη
Τηλ. 5737375

Ηλεκτρικά Είδη
ΑΠΟΣΤΟΛ. ΑΝ. ΜΑΓΑΛΙΟΣ
Φοινίκης 45 - 47
Σεπόλια
Τηλ. 5127379

— ΤΖΑΜΙΑ — ΚΡΥΣΤΑΛΛΑ
— ΚΑΘΡΕΠΤΕΣ
ΚΩΣΤΑΣ ΑΝ. ΠΡΙΤΣΑΣ
Θηδών 202 ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ
Τηλ. 5726559

ΕΙΔΗ ΤΡΟΦΙΜΩΝ
ΑΝ. ΔΗΜ. ΤΣΙΑΜΑΝΤΑΣ
Σπετσών 69 ΚΥΨΕΛΗ
Τηλέφ. 8224889

Μεταφορές — Μετακομίσεις
ΦΑΝΗΣ ΣΩΤ. ΚΥΡΙΤΣΑΣ
Τηλ. 2622892

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ
ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΩΝ
ΥΠΟΔΗΜΑΤΟΠΟΙΪΑΣ
ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΣΤ. ΠΑΠΠΗΣ
Θηδών και Μ. Ψελλού 2
ΝΕΑ ΛΙΟΣΙΑ
Τηλέφ. 5715379, 5748894

Σιδηρές Κατασκευές
ΑΘΑΝ. ΚΥΡΙΤΣΑΣ
Σπάρτης 6, Βριλήσια
Τηλ. 6447851

Ευλουργικές Εργασίες
ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Ι. ΠΡΙΤΣΑΣ
Τραντή 4
Μπραχάμι
Τηλ. 9920198

ΠΑΝΤΟΣ ΤΥΠΟΥ
ΕΥΛΟΥΡΓΙΚΕΣ
ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΧΡ. ΓΩΓΟΥΛΗΣ
Μεθοδίου 19 ΝΕΑ ΛΙΟΣΙΑ
Τηλέφωνο 5721213

ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΕΣ ΕΡΓΑΣΙΕΣ
ΣΤΕΓΕΣ — ΚΕΡΑΜΙΔΙΑ
ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΕΣ ΣΤΕΓΕΣ
ΘΕΟΦΑΝΗΣ ΤΖΙΡΟΣ
☎ 66.66.309 Αμφισσα Αττικής

ΧΩΜΑΤΟΥΡΓΙΚΑΙ
ΕΡΓΑΣΙΑΙ
ΕΚΣΚΑΦΕΣ —
ΚΑΤΕΔΑΦΙΣΕΙΣ
ΕΚΒΡΑΧΙΣΜΟΙ —
ΜΠΑΖΩΣΕΙΣ
ΚΑΝΑΛΙΑ

ΤΑΣΟΣ ΑΥΓΕΡΟΣ
Τηλ Γραφ. 5750.478
» οικ. 5753.284
Δωδεκανήσου 95 — Περιστέρι

Εργαστήριο Χρυσοχοίας
ΓΙΑΝΝΗΣ ΝΙΚΟΛΗΣ
Πραξιτέλους 1, 1ος όροφος
Τηλ. 32.18.247
ΣΥΝΤΑΓΜΑ — ΑΘΗΝΑ

ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟ ΓΡΑΦΕΙΟ
Μαρία Χρυσάφιδου —
Ξηροφώτευ
Δευκαλιώνες 9Α
ΛΑΡΙΣΑ
Τηλ. 041 - 250008

ΕΛΕΝΗ ΑΜΑΝΑΤΙΔΟΥ
ΧΑΡΑΚΤΙΚΗ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ
ΣΕ ΜΕΤΑΛΛΑ ΚΑΙ
ΓΥΑΛΙ
Σκρα & Μυκάλης 14
τηλ. 7668213

ΛΟΓΙΣΤΙΚΟ ΓΡΑΦΕΙΟ
Αναλαμβάνει την κήρηση λογιστικών βιβλίων όλων των κατηγοριών (Α' Β' Γ' Δ')
Εργατικά και Φορολογικά Θέματα
ΤΣΙΑΜΑΝΤΑ ΜΑΡΙΑ
Πτυχιούχος
Ανωτάτης Βιομ. Σχολής
Μαρασλή και Παπαναστασίου
Τηλέφ. 314.158
Τηλ. οικίας 313.773 Χαριλάου
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Καφενείο — Ουζερί
τα «ΑΓΡΑΦΑ»
ΧΡΗΣΤΟΣ ΒΟΥΖΑΣ
Πάρνηθος 24
Κυφέλη
Τηλ. 8625249

ΗΛΕΚΤΡΙΚΑ ΕΙΔΗ
ΑΝ. ΑΠ. ΜΑΓΑΛΙΟΥ και Σία
Κρέοντος 135, Σεπόλια
☎ 51.30.668

ΚΑΦΕΝΕΙΟ ΜΗΤΣΙΟΥ
Εμμ. Μπενάκη 71, Εξάρχεια
☎ 36.00.506

ΞΕΚΙΝΗΜΑ ΓΙΑ ΑΠΟΚΤΗΣΗ ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΣΤΕΓΗΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ από σελ. 1

βλημα των πιο ηλικιωμένων είναι ότι δε γνωρίζουν τους νεότερους, τα παιδιά. Γνωρίζονται όμως πολύ καλά μεταξύ τους, γιατί έζησαν και μεγάλωσαν στον ίδιο χώρο, στο ίδιο χωριό, στο χωριό μας. Το πρόβλημα γίνεται μεγαλύτερο και ανυπέρβλητο για τους νεότερους, γιατί δε γνωρίζουν ούτε τους μεγαλύτερους τους, αλλά ούτε και τους πιο νέους.

Έχουμε όλοι μας, λοιπόν, ανάγκη να βρούμε μια ζεστή και φιλόξενη γωνιά για να γνωριστούμε, να δημιουργήσουμε.

Η άποψη αυτή συζητήθηκε στη Γενική Συνέλευση, εγκρίθηκε και αποφασίστηκε ν' αρρίσουν προσπάθειες για την υλοποίησή της. Θα χρειαστεί να γίνει μια επίπονη και μακροχρόνια προσπάθεια για τη συ-

γκέντρωση των χρημάτων που απαιτούνται. Το διοικητικό συμβούλιο έχει ήδη αποφασίσει, ομόφωνα, να δεσμεύσει ένα σημαντικό ποσό από το ταμείο του Συλλόγου, το οποίο θ' αποτελέσει την αρχή γι' αυτό το σκοπό. Αποφάσισε ακόμα να ζητήσει έκτακτη οικονομική ενίσχυση απ' όλα τα μέλη, προαιρετικά, βάζοντας σαν ελάχιστο όριο το ποσό των δέκα χιλιάδων δραχμών. Τα χρήματα που θα συγκεντρώνονται θα τοποθετούνται σε ξεχωριστό τραπεζικό λογαριασμό.

Εύκολη προσπάθεια; Σίγουρα όχι. Αξίζει όμως να προσπαθήσουμε, να δείξουμε έμπρακτα την αγάπη για το Σύλλογό μας και με την ακλόνητη πίστη ότι θα τα καταφέρουμε, πρέπει να κάνουμε ένα δυναμικό ξεκίνημα, να κάνουμε το όνειρο πράξη.

μένο πρωινό ξύπνησε τ' αγόρι ο γερο-χειμώνας σφυρίζοντάς του άγρια μες στ' αυτί:

— Ε, Θοδωρή, ξύπνα! Θα σε πάρει ο βοριάς κι η θύελλα... Δε φοβάσαι;

— Τι να κάνω, μπάριμπα χειμώνα μου; αποκρίθηκε πικραμένο τ' αγόρι. Μήπως έχω σπιτάκι να κωθώ;

— Να σου χτίσω εγώ μια καλύβα..., ψιθύρισε σκεπτικός ο γερο-χειμώνας, μόνο που θά 'ναι από χιόνι...

— Και τι να την κάνω μια καλύβα από χιόνι; Θα τουρτουρίζω εκεί μέσα.

— Ε... τόσοι άνθρωποι ζούνε μέσα στα χιόνια! Θα τα καταφέρεις κι εσύ...

Και στη στιγμή κουβάλησε μια μεγάλη, χιονένια μπάλα και τού 'χτισε μια καλύβα.

— Κάτι είναι κι αυτό... ψιθύρισε ο Θοδωρής. Τουλάχιστο να γλυτώσω απ' το βοριά... Σ' ευχαριστώ, μπάριμπα χειμώνα!

Μα δεν πρόλαβε να μπει μέσα... Ξέσπασε ξαφνικά μια δυνατή μπόρα και η βροχή έλιωσε τη χιονένια καλυβίτσα... Ο Θοδωρής ζάρωσε κάτω από ένα δέντρο κι έβαλε τα κλάματα...

— Τι άτυχος που είμαι! Τι άτυχος...

Ξαφνικά ένιωσε στο πρόσωπό του κάτι απαλό, σα χάδι από φτερούγα πουλιού. Σήκωσε το κεφάλι του και είδε μια πανέμορφη κοπέλα. Ήταν σα να κατέβηκε ο ήλιος στη γη... Του χάιδεψε τα μαλλιά και η φωνή της έμοιαζε με τραγούδι.

— Μην κλαις, καλό μου παιδί! Θα σου χτίσω εγώ ένα σπιτάκι. Μόνο που δε θά 'ναι φτιαγμένο ούτε από λουλούδια, ούτε από σπάνια κοχύλια. Το δικό μου σπιτάκι θα είναι φτωχό... πολύ φτωχό, μα τίποτα στον κόσμο δε θα στο χαλάσει.

— Ποια είσαι; έκανε παραξενεμένος ο Θοδωρής.

— Με λένε Αγάπη... αποκρίθηκε η όμορφη κοπέλα.

Κι έχτισε για τ' ορφανό αγόρι ένα σπιτάκι στη ρίζα του βουνού, που... τι περίεργο! Ήταν μια σταλίτσα, μα χωρούσε όλο τον κόσμο... Ήτανε φτωχό, μα έμπαινε ο ήλιος από παντού και του χαρίζε τη λάμψη του... Ήταν άδειο, μα πόσο ζεστό κα φιλόξενο!

Έζησε πολλά πολλά χρόνια ευτυχισμένος ο Θοδωρής στο ευλογημένο αυτό σπιτάκι της Αγάπης, που δεν το σάρωσαν ποτέ ούτε τα κύματα, ούτε ο άνεμος, ούτε η βροχή.

ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ

ΕΞΩΡΑΪΣΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ
ΦΥΛΑΚΤΗΣ ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ

ΕΔΡΑ: ΑΘΗΝΑ

Αθήνα 19.2.93

Αριθ. πρωτ. 1

ΠΡΟΣ

Το Κοινοτικό Συμβούλιο
της Κοινότητας Φυλακτής
ΚΟΙΝ.:

Σύνδεσμο Φυλακτιωτών
Καρδίτσας.

Σας πληροφορούμε ότι το Δ. Σ. του συλλόγου μας, ύστερα και από σχετική εισήγηση της Γενικής Συνέλευσης, αποφάσισε ομόφωνα τη συνέχιση της αξιοποίησης του ήδη διαμορφωμένου χώρου στη θέση αλώνια (Χατζόπουλου) με την κατασκευή γηπέδων μπάσκετ και βόλλεϋ.

Όπως είναι γνωστό τα έργα αθλητικών εγκαταστάσεων επιχορηγούνται από την Πολιτεία. Για το σκοπό αυτό ήρθαμε σε επαφή με αρμόδιους παράγοντες της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού.

Η Γ.Γ.Α. αντιμετώπισε με συμπάθεια το αίτημά μας και προθυμοποιήθηκε να προβεί στην εν λόγω επιχορήγηση, με την προϋπόθεση να κάνουμε τις παρακάτω ενέργειες:

Η Κοινότητα να υποβάλλει σχετική αίτηση προς τη Γ.Γ.Α. στην οποία να αναγράφεται ότι ο χώρος στον οποίο θα κατασκευαστούν τα γήπεδα, ανήκει στην αποκλειστική κυριότητα της Κοινότητας και δεν διεκδικείται από κανένα. Στην αίτηση αυτή θα επισυνάπτεται μελέτη μηχανικού της Τ.Υ.Δ.Κ. ή της Νομαρχίας Καρδίτσας, όπου θα αναγράφεται η επιφάνεια, τα προτεινόμενα προς κατασκευή έργα, ο προϋπολογισμός τους και οτιδήποτε άλλο χρειάζεται.

Ενημερωτικά σας πληροφορούμε ότι ήρθαμε σε επικοινωνία με τον Βάιο Ελευθερίου, ο οποίος μας υποσχέθηκε ότι θα κάνει τις ανάλογες ενέργειες για τη σύνταξη της σχετικής μελέτης.

Σας παρακαλούμε αφού έρθετε σε επαφή μαζί του, να μας γνωρίσετε το συντομότερο δυνατόν τις απόψεις σας και τις ενέργειές σας με το όλο θέμα για να ενεργήσουμε στη συνέχεια για τα περαιτέρω.

Για κάθε απορία, πληροφορία ή διευκρίνιση παρακαλούμε να επικοινωνήσετε με τον πρόεδρο του Συλλόγου μας Βασίλη Γιαννάκο στο τηλέφωνο 64.96.343.

Με εντολή του Δ.Σ.

Ο Πρόεδρος

ΒΑΣΙΛΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΟΣ

ΤΟ ΣΠΙΤΑΚΙ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

Της ΝΤΙΝΑΣ ΧΑΤΖΗΝΙΚΟΛΑΟΥ

Δεν είχε κανένα στον κόσμο ο μικρούλης ο Θοδωρής. Όλη την ευτυχία του την άρπαξε μια μέρα ο κακός άνεμος και η καταιγίδα. Κι έμεινε ολομόναχος στο φτωχό χωριουδάκι του και δούλευε πότε εδώ και πότε εκεί, για μια μπουκιά ψωμί. Το καλοκαίρι κοιμότανε κάτω από τα δέντρα, το χειμώνα τρύπωνε σε κανένα μαντρί, παρέα με τ' αρνάκια.

— Νάχα τουλάχιστον ένα σπιτάκι! Μια τοσπδά καμαρούλα, ίσα-ίσα που να κωράει..., έλεγε και ξανάλεγε με παράπονο. Όλα τα πλάσματα της γης έχουν το σπιτάκι τους... Το χελιδόνι, το μερμηγκί, το σαλιγκάρι, η χελώνα, η μέλισσα... Όλα. Μονάχα εγώ δεν έχω μια τρυπούλα να κωθώ... Και τα δάκρυα κυλούσαν καυτά στα μάγουλά του...

Ένα όμορφο πρωινό, ξυπνά και βλέπει μπροστά του την Άνοιξη.

— Μην στενοχωριέσαι, Θοδωρή! Είσαι καλό παιδί και θα σε βοηθήσω. Θα μαζέψω τους πιο όμορφους ανθούς μου και θα σου φτιάξω έναν πύργο λουλουδένιο, που θα τον θαυμάζουν όλοι και θα λένε: «Να το παλάτι πού 'χτισε η Άνοιξη για το Θοδωρή!».

Και στήθηκε στη στιγμή ο λουλουδένιος πύργος κι ο Θοδωρής έκλαιγε από χαρά...

— Σ' ευχαριστώ, καλή μου Ά-

νοιξη...

Μα η ευτυχία του δεν κράτησε πολύ... Ήρθε ξαφνικά ένας δυνατός αέρας και μάδησε τα λουλούδια και σάρωσε τ' άνθινο παλατάκι... Το παιδί τράβηξε θλιμμένο κατά τη θάλασσα. Ένα γλαροπούλι του χάιδεψε τα μαλλιά.

— Γιατί κλαις;

— Δεν είναι τυχερό μου νάχω κι εγώ μια φωλίτσα..., αποκρίθηκε με παράπονο.

— Μην στενοχωριέσαι! Θα βουτήξω με τ' αδέρφια μου στη θάλασσα και θα φέρω τα πιο σπάνια κοχύλια. Και μ' αυτά θα σου χτίσουμε ένα σπιτάκι στην ακροθαλασσιά, που θ' αστράφτει στον ήλιο και που όμοιό του δε θα υπάρχει σε όλη τη γη!

Κι αλήθεια! Για πότε τα γλαράκια σπήσανε το κοχυλένιο σπιτάκι; Ο Θοδωρής έτριβε τα μάτια του...

— Θεούλη μου, ψιθύρισε... Τι θαύμα είναι τούτο; Μήπως ονειρεύομαι; Σας ευχαριστώ, γλαράκια μου!

Μα και πάλι δεν πρόλαβε να χαρεί. Ένα πελώριο κύμα σάρωσε το πολύτιμο παλατάκι και τα κοχύλια σωριάστηκαν στην αμμουδιά... Με σκυμμένο κεφάλι ο Θοδωρής ανηφόρισε στο χωριό κι αποκοιμήθηκε κάτω απ' τα πλατάνια.

Πέρασε το καλοκαίρι, ήρθε η βαρυχειμωνιά. Κι ένα παγω-

ΤΑ ΝΕΑ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ

Η σύνταξη της «Φ της Φ» θα ήθελε να παρακαλέσει για μια ακόμα και τελευταία φορά τον Πρόεδρο και το Γραμματέα της Κοινότητας να μας στέλνουν τα νέα του χωριού (κοινωνικά, έργα κλπ.) για να γίνεται ενημέρωση των αναγνωστών της εφημερίδας μας, όπως πολλές φορές κατά το παρελθόν συμφωνήσαμε και μας υποσχέθηκαν ότι θα μας ενημερώνουν. Άλλωστε,

έχουμε τη γνώμη, ότι αυτή η ενημέρωση είναι υποχρεωτική για την Κοινότητα και πρέπει να γίνεται ανελλιπώς.

Επειδή το τελευταίο τρίμηνο δεν πήραμε τα νέα του χωριού αδυνατούμε να σας ενημερώσουμε σχετικά και ελπίζουμε ότι αυτό θα γίνει στο επόμενο φύλλο της εφημερίδας μας που θα εκδοθεί στα τέλη Ιουνίου.

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΤΟΥ Δ.Σ.

Το νεοεκλεγέν Δ.Σ. του Συλλόγου μας, μετά τη συγκρότησή του σε σώμα και αφού έλαβε υπόψη του και τις προτάσεις των μελών που έγιναν στη Γενική Συνέλευση της 14.2.93 καθόρισε το πλαίσιο των ενεργειών του για το 1993.

Οι βασικοί στόχοι του νέου Δ.Σ. είναι οι παρακάτω:

1. Κατασκευή γηπέδου μπάσκετ και βόλλεϋ στον ήδη διαμορφωμένο χώρο στη θέση αλώνια (Χατζόπουλου).
2. Συντονισμός των ενεργειών για την απόκτηση ιδιόκτητης στέγης του συλλόγου μας (μακροπρόθεσμα).
3. Συνέχιση του παραδοσιακού χορού του Πάσχα σε συνεργασία με το σύνδεσμο φυλακτιωτών, καθώς επίσης και των πολιτιστικών εκδηλώσεων «ΦΥΛΑΚΤΗ».
4. Η συνέχιση της έκδοσης και η αναβάθμιση της εφημερίδας μας «Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΦΥΛΑΚΤΗΣ».
5. Ίδρυση Λαογραφικού μουσείου σε μια από τις υπάρχουσες αίθουσες του σχολείου σε συνεργασία με την Κοινότητα και το Σύνδεσμο φυλακτιωτών Καρδίτσας.

ΣΗΜ.: Για περισσότερες πληροφορίες, προτάσεις και τυχόν προσφορές για την απόκτηση της στέγης, παρακαλούμε να επικοινωνήσετε με τα μέλη του Δ.Σ. του συλλόγου μας.

ΕΙΣΦΟΡΕΣ ΠΟΥ ΠΗΡΑΜΕ

Μας έστειλαν εισφορά για την έκδοση της εφημερίδας μας οι παρακάτω συγχωριανοί και φίλοι αναγνώστες της «Φ της Φ» τους οποίους ευχαριστούμε.

Ηλίας Αν. Πρίτσας	2.000
Παρασκευή Τσιαμαντά	1.000
Παναγιώτης Γ. Τζίρος	500
Λεωνίδας Η. Τσιαμαντάς	2.000
Φραγκούλα Μπιλάλη - Τσιαμαντά	1.500
Οδυσσεάς Ζαρνάβαλος	1.000
Βάιος Χ. Φώτος	2.000
Βασ. Κωνσταντούλης	2.000
Αγγ. Κωνσταντούλης	2.000
Παντελής Λιαπής	1.000
Δημ. Χαλατζάκος	2.000

Ισ. Κιούπη - Αλεξίου	2.000
Χρήστος Γωγούλης	2.000
Ειρήνη Κωστούλα	2.000
Γεωργ. Αν. Παπαδούλης	500
Σερ. Δ. Κωνσταντούλης	1.000
Κων. Αμανατίδης	1.000
Μελπομένη Μαγαλιού	1.000
Καλυψώ Αυγέρου	3.000
Χρυσάνθη Αυγέρου - Θωμοπούλου	2.000
Ιωάννης Αυγέρου	1.000
Ιωάννης Ζαφείρης	2.000
Βασίλειος Ι. Πρίτσας	4.000
Αναστάσιος Δημ. και Αντιγ. Τσιαμαντάς	1.000
Ελένη Σθάρνα	1.000
Βασίλειος Κίσσας (Δάσκαλος)	2.000

ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΚΑΙ ΕΚΛΟΓΕΣ

Πραγματοποιήθηκε στις 14.2.1993 η ετήσια τακτική Γενική Συνέλευση του Συλλόγου μας. Ευχάριστη έκπληξη για όσους ασχολούνται με τα κοινά αποτέλεσε η πρωτοφανής συμμετοχή των συγχωριανών μας - μελών του συλλόγου, που ελπίζουμε και αισιοδοξούμε να έχει συνέχεια. Για πρώτη φορά τα τελευταία χρόνια, συγκεντρώθηκαν 65 μέλη του συλλόγου σε γενική συνέλευση. Αρχικά ο πρόεδρος Κώστας Πρίτσας έκοψε τη βασιλόπιττα και μετά έγινε ο απολογισμός του απερχόμενου Δ.Σ. που ψηφίστηκε ομόφωνα. Στη συνέχεια έγιναν προτάσεις των μελών και οι εκλογές για την ανάδειξη νέου Διοικητικού Συμβουλίου.

Από τις εκλογές αυτές εκλέχθηκαν για το επόμενο Δ.Σ. οι παρακάτω (με αλφαθητική σειρά):

ΒΑΣΙΛΗΣ Γ. ΑΛΕΞΙΟΥ
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Ι. ΑΛΕΞΙΟΥ
ΓΙΩΡΓΟΣ Ι. ΑΥΓΕΡΟΣ
ΒΑΣΙΛΗΣ Γ. ΓΙΑΝΝΑΚΟΣ
ΒΑΣΙΛΗΣ Γ. ΚΥΡΙΤΣΑΣ
ΧΡΗΣΤΟΣ Ν. ΜΗΛΑΡΑΣ
ΤΑΣΟΣ Ι. ΠΑΠΑΔΟΥΛΗΣ

Αναπληρωματικοί εκλέχθηκαν οι:

ΘΩΜΑΣ ΒΑΣΙΛΑΚΟΣ
ΝΙΚΟΣ ΓΩΓΟΥΛΗΣ
ΘΩΜΑΣ Ι. ΚΥΡΙΤΣΑΣ
ΚΩΣΤΑΣ Γ. ΠΡΙΤΣΑΣ

Για την εξελεγκτική επιτροπή οι:

ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ Λ. ΓΑΝΙΑΣ
ΓΙΩΡΓΟΣ Θ. ΠΑΠΑΔΟΥΛΗΣ
ΕΥΡΥΠΙΔΗΣ Ι. ΠΑΠΑΔΟΥΛΗΣ

ΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΣΕ ΣΩΜΑ ΤΟΥ ΝΕΟΥ Δ.Σ.

Στην πρώτη του συνεδρίαση στις 19.2.1993 το νεοεκλεγέν Δ.Σ. του συλλόγου μας συγκροτήθηκε σε σώμα ως εξής:

Πρόεδρος	: ΒΑΣΙΛΗΣ Γ. ΓΙΑΝΝΑΚΟΣ
Αντιπρόεδρος	: ΤΑΣΟΣ Ι. ΠΑΠΑΔΟΥΛΗΣ
Γεν. Γραμματέας	: ΒΑΣΙΛΗΣ Γ. ΚΥΡΙΤΣΑΣ
Ταμίας	: ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Ι. ΑΛΕΞΙΟΥ
Μέλη	: ΒΑΣΙΛΗΣ Γ. ΑΛΕΞΙΟΥ ΓΙΩΡΓΟΣ Ι. ΑΥΓΕΡΟΣ ΧΡΗΣΤΟΣ Ν. ΜΗΛΑΡΑΣ

Ο ΧΟΡΟΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ

Πραγματοποιήθηκε στις 29.1.93 στο κοσμικό κέντρο «Παραρνταίς» ο αποκριάτικος χορός του συλλόγου μας.

Η συμμετοχή των συγχωριανών και φίλων του συλλόγου μας ήταν αρκετά μεγάλη και η διάθεση για γλέντι αρκετή. Όπως άλλωστε είχαμε γράψει και στο προηγούμενο φύλλο και είχαμε συμφωνήσει και με τους υπεύθυνους του κέντρου, επικεφαλής του καλλιτεχνικού προγράμματος θα ήταν ο Λευτέρης Μυτιληναίος και δημοτικά τραγούδια θα τραγουδούσε ο Θανάσης Βαρσαμάς με τη συνοδεία κλαρίνου.

Δυστυχώς όμως, οι υπεύθυνοι του κέντρου δεν τήρησαν τη συμφωνία χωρίς καμμία προειδοποίηση, με αποτέλεσμα κανείς από τους προσαναφερθέντες καλλιτέχνες να μην συμμετέχει στο καλλιτεχνικό πρόγραμμα. Και σαν μην έφτανε αυτό η διεύθυνση του

κέντρου δεν τροποποίησε καθόλου το πρόγραμμά του για να ανταποκριθεί στις απαιτήσεις του χορού του συλλόγου μας, όπως είχαμε συμφωνήσει.

Παρ' όλα αυτά όμως δημιουργήθηκε μια πάρα πολύ καλή ατμόσφαιρα και ο κόσμος διασκέδασε αρκετά.

Το χορό μας τίμησαν με την παρουσία τους ο Υπουργός Υγείας, Πρόνοιας κ. Δημήτρης Σιούφας και ο Πρόεδρος της Κοινότητας κ. Σωτήρης Πρίτσας, η σύζυγος και η γραμματέας του Βουλευτή κ. Β. Μπρακατσούλα και αντιπρόσωπος του Υπουργού Μεταφορών κ. Αναγνωστόπουλου. Οι Βουλευτές του νομού μας κ.κ. Ταλιαδούρος και Σωτηρής δεν κατέστη δυνατό να παρευρεθούν λόγω προσωπικών κωλυμάτων και χαιρέτισαν την εκδήλωσή μας με προσωπικά τηλεγραφήματα.